

приблѣжи време за царевоз погребеніе слѣдъ четыредесеть дни, найдалечніи народи дохождаха велико множество: секій искаше да види іоше еднаждъ Сезостровое тѣло, секій искаше да запомни него-вый видъ. мнозина искаха да влезнатъ наедно съ него во гробъ.

Онова обаче кое умножаваше скорбь іоше по много заради неговую смерть, бѣше това, сынъ его Бокхоръ нѣмаше ни челоуѣколюбіе заради чуждицы, ни прилѣжаніе за знанія, ни почтеніе на добродѣтелныя челоуѣки, ни любовь за истинную славу. Величество отца его направи го недостойнъ да царствува. Той се бѣше воспиталъ въ едно женовито сластолюбіе, и въ звѣровидну гордость; мнеше челоуѣки за нищо достойны, вѣроваше че они не са се родили за друго на той свѣтъ само за него, а себе си да е роденъ не отъ челоуѣческо естество но отъ друго нѣкое; нѣмаше друго попеченіе, само да възблагодари страсти своя, да разсипува блудно безчисленное имѣніе кое бѣше собралъ отецъ его съ толко грыжа; да наказува люди съ беззаконныя своя суды; да сиѣа кровь злощастныхъ челоуѣкъ; да послѣдова ласкателныя совѣты на несмысленныя млады кои го окружаваха, а мудрыя старцы да отдалечава съ презрѣніе, вѣрни суще неговому отцу. Онъ бѣше единъ звѣрь а не царь. Сичкій Египетъ въздыхаше; и понеже Сезостровое име бѣше Египтяномъ толко драго щото ги сотвори да претерпатъ недостойное и строгое возношеніе сына его, обаче, онъ тичаше безумно на погибель свою; единъ царь толко недостойнъ за престола, не можеше да царствува много време.